Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	19C/230/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1109228370
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2015:1109228370.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Zuzanou Kučerovou v právnej veci navrhovateľa: Ľ. C., L.. XX. XX. XXXX, J. D. XX, Š., zast. JUDr. Jánom Geregom, advokátom, Dolná 36, Banská Bystrica proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom takto

r o z h o d o l :

I. Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi titulom nemajetkovej ujmy sumu 5.000,- eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy súd žalobu zamieta.
III. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 4.438,20 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária GEREG & MESSINGEROVÁ, s.r.o. na účet vedený vo E., S..D.., č.ú. XXXXXXXXXX/XXXX, VS 232008 do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 31. 07. 2009 domáhal vydania rozhodnutia ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1 525,260 EUR titulom náhrady majetkovej škody spolu s príslušenstvom, zaplatenie sumy 165 969,- EUR titulom nemajetkovej ujmy spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania.
Svoj návrh odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa Krajského úradu justičnej polície PZ v Nitre č. KÚJP-17/OVVK-2003-SY zo dňa 13. 02. 2003 bolo začaté trestné stíhanie pre trestné činy zneužívania právomoci verejného činiteľa a prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody a uznesením vyšetrovateľa Krajského úradu justičnej polície PZ v Nitre č. KÚJP-17/OVVK-2003-SY zo dňa 01. 07. 2003 bolo proti navrhovateľovi vznesené obvinenie pre trestné činy zneužívania právomoci verejného činiteľa a prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody spolupáchateľstvom. Na navrhovateľa bola uvalená väzba v trvaní od 02. 07. 2003 do 26. 09. 2003, teda 87 dní. Uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR VII Gv 117/04-114 z 18. 01. 2008, právoplatným dňa 19. 02. 2008 bolo trestné stíhanie proti navrhovateľovi zastavené z dôvodu, že je nepochybné, že skutok nespáchal. Rozhodnutie štátneho orgánu, ktorým bola navrhovateľovi spôsobená škoda bolo vydané dňa 01. 07. 2003, teda za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb., uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry, ktorým bolo trestné stíhanie zastavené nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 02. 2008, teda za účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. V dôsledku rozhodnutia o väzbe ako aj nesprávnym úradným postupom, keďže trestné stíhanie bolo zastavené, vznikla navrhovateľovi škoda spočívajúca v trovách obhajoby, ktoré navrhovateľ uhradil vo výške 40 000,- Sk (1 327,756 EUR) JUDr. Beáte Hilvertovej a v trovách súvisiacich s uplatnením týchto nárokov vo výške 5 950,- Sk (197,503 EUR), uhradených AK Gereg & Fischer. Majetková ujma predstavuje sumu 1 525,260 EUR. V dôsledku nezákonného rozhodnutia o väzbe a nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní, keď trestné stíhanie proti navrhovateľovi bolo zastavené, vznikla navrhovateľovi nemajetková ujma, ktorú si navrhovateľ uplatňuje vo výške 5 000 000,- Sk (t.j. 165 969,- EUR). Dôvodom uplatnenia nemajetkovej ujmy je skutočnosť, že navrhovateľ bol obmedzený na svojej

slobode, morálnu ujmu utrpela jeho rodina, došlo k neprimeranej medializácii skutku, čím navrhovateľ utrpel na cti a dôstojnosti. Nemajetkovej ujmy sa navrhovateľ domáhal s poukazom na ust. §§ 11 a 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ sa obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku, jeho žiadosť nebola prerokovaná z dôvodu množstva skôr obdržaných žiadostí. V priebehu konania zobral navrhovateľ návrh v časti majetkovej ujmy vo výške 197,503 EUR späť, v tejto časti žiadal konanie zastaviť, zotrval na návrhu v časti majetkovej ujmy o zaplatenie 1 327,75 EUR a v časti nemajetkovej ujmy vo výške 165 969,- EUR.
Odporca vo vyjadrení zo dňa 02. 09. 2009 uviedol, že právne posúdenie nároku spadá pod zákon č. 58/1969 Zb., keďže k vzneseniu obvinenia došlo dňa 01. 07. 2003, teda pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. dňom 01. 07. 2004. Na základe skutkového stavu je daný právny titul na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby. Odporca navrhol, aby súd vykonal dokazovanie týkajúce sa vyúčtovania trov obhajoby z hľadiska správnosti ich výšky a korešpondovania s vykonanými úkonmi a zistil zaplatenie trov navrhovateľom. K nároku na nemajetkovú ujmu s poukazom na ust. §§ 11 a 13 Občianskeho zákonníka odporca uviedol, že v danom prípade absentuje hmotnoprávny predpoklad zodpovednosti a to neoprávnený zásah, spôsobilý vyvolať ujmu na osobnosti občana, spočívajúci v porušení či ohrození práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka. Dôvodom, vylučujúcim neoprávnenosť zásahu do osobnostných práv je okolnosť, že k zásahu došlo v rámci primeraného hájenia chránených záujmov. O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde tam, kde je tento zásah dovolený zákonom. Tak je tomu v prípade vedenia trestného konania proti fyzickej osobe podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Preto trestné stíhanie a väzbu navrhovateľa nemožno podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka považovať za neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa a to ani v prípade, že trestné stíhanie bolo právoplatne zastavené. Zákon č. 58/1969 Zb. náhradu nemajetkovej ujmy neumožňuje, zákon č. 514/2003 Z. z. sa na predmetnú vec nevzťahuje. Z uvedených dôvodov žiadal odporca návrh v časti nároku na nemajetkovú ujmu zamietnuť.
Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dňa 06.04.2011 vo veci rozhodol tak, že odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 1.327,75 eur a na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25.000,- eur. V časti o zaplatenie sumy 197,503 eur konanie z dôvodu späťvzatia zastavil. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Posledným výrokom rozsudku zaviazal odporcu na náhradu trov konania vo výške 4.235,71 eur.
Skutkovo súd ustálil, že voči navrhovateľovi bolo uznesením Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru Nitra zo dňa 01. 07. 2003 ČVS: KÚJP -17/OVVK-2003-SY začaté trestné stíhanie pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 a zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Následne bol navrhovateľ na základe uznesenia Okresného súdu v Nitre sp. zn. 2Tpr 68/03 dňom 02.07.2003 vzatý do väzby podľa § 68 ods. 1 Trestného poriadku. Z väzby bol prepustený dňa 26.09.2003 na základe uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Tpo 39/03 zo dňa 25. 09. 2003. Napokon, trestné stíhanie navrhovateľa bolo zastavené Uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII Gv 117/04-114 zo dňa 18. 01. 2008 z dôvodu, že je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený (navrhovateľ).
Voči rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 06.04.2011 v jeho zamietajúcej časti podal navrhovateľ odvolanie. Vo vyhovujúcej časti odvolanie podal aj odporca.
Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 3Co/317/2011-210 zo dňa 31.07.2014 rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorým rozhodol o majetkovej škode vo výške 1.327,75 eur potvrdil. V časti uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 25.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a v časti náhrady trov konania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil v tomto rozsahu na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení odvolací súd konštatoval, že otázkou posudzovania nároku na náhradu škody spôsobnej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pri zastavení trestného stíhania, ak k takému rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, sa zaoberal NS SR v uznesení sp. zn. 4M Cdo 15/2009 zo dňa 18.08.2010 so záverom, že takéto zastavenie trestného stíhania má rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vynesení obvinenia pre nezákonnosť. /V tejto súvislosti však súd prvého stupňa poukazuje na aktuálny posun judikatúry s odkazom na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 163/2013-50, v zmysle ktorého Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno len všeobecne bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Legálnym prostriedkom obvineného z trestného činu, ako aj iných oprávnených osôb (§ 185 Trestného poriadku) ako rozptýliť zákonnosť dôvodov, na ktorých je obvinenie postavené, je podanie sťažnosti proti nemu. /

Podľa odvolacieho súdu Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré bolo zastavené, treba hľadať v ustanovení §46 ods. 3 Ústavy SR, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, teda v základných princípoch materiálneho právneho štátu. Odvolací súd ďalej konštatoval, že otázkou, či v súvislosti so zodpovednosťou štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o väzbe podľa §5 zákona č. 58/1969 Zb. možno priznať nárok na náhradu nemajetkovej škody vyvolanej vo sfére osobnostných práv toho, na kom bola väzba vykonaná, sa zaoberal už NS SR v rozsudku sp. zn. 4Cdo 177/2005 zo dňa 31.05.2007 so záverom, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy treba posudzovať aj v súvislosti s článkom 5 ods. 1 a 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, i keď nárok na odškodnenie väzby vznikol podľa §5 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. Čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd umožňuje odškodnenie obetí zatknutia alebo zadržania v rozpore so svojimi skoršími ustanoveniami za nezákonné zatknutie alebo väzbu, a nie za ich celé trestné stíhanie, zastavenie trestného stíhanie alebo oslobodenie spod obžaloby je podľa predpokladov odškodnenia ustanovených podľa §5 zákona č. 58/1969 Zb. len podmienkou vzniku nároku na odškodnenie. Vzhľadom na uvedené je možné pri určení rozsahu odškodnenia prihliadnuť len na okolnosti prípadu v súvislosti s rozhodnutím o väzbe, nie aj v súvislosti s celým trestným stíhaním.

V súvislosti s nemajetkovou ujmou odvolací súd ďalej konštatoval, že výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy súd prvého stupňa odôvodnil len s poukazom na výpoveď navrhovateľa, jeho manželky a švagra a na fotokópiu novinového článku a kópie článkov z internetu. Navrhovateľom tvrdené okolnosti vzatia do väzby pritom inak ako jeho výpoveďou preukázané neboli. Nie je ani zrejmé, či a aká ujma mu bola spôsobená v súvislosti so skutočnosťou, že nemal k dispozícii 3 dni lieky a ani lekársku pomoc. Súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal tvrdenou skutočnosťou o nemožnosti zlepšenia finančnej situácie v SBS a rovnako sa v tejto súvislosti nezaoberal otázkou, či si navrhovateľ svoju finančnú situáciu nezlepšoval mimo SBS a ak nie z akého dôvodu. Odvolací súd ďalej konštatoval, že založený článok z Nového času zo dňa 10.10.2003, ktorý bol reakciou na prepustenie stíhaných osôb z väzby, vo všeobecnosti uvádza opis skutku, pre ktorý bol navrhovateľ stíhaný, avšak bez uvedenia mena navrhovateľa. Obdobne tak založené článok z HNonline.sk zo dňa 7.7.2003 a sme.sk zo dňa 8.7.2003 len stručne a bez konkretizácie dotknutých osôb informujú o obvinení colníkov a policajtov z trestného činu úplatkárstva. Nie je preto zrejmé, či a aká ujma vznikla navrhovateľovi na základe týchto stručných článkov. Určenie výšky nemajetkovej ujmy má byť vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci v súlade s požiadavkou spravodlivosti, pričom v celom rozhodnom období možno zohľadniť i kritéria uvedené v §17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Úlohou súdu prvého stupňa preto bude odôvodniť ujmu navrhovateľa na jeho rodinnom, profesijnom a spoločenskom živote, s poukazom na skutočnosť, že v konaní sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ a nie jeho manželka, dcéra, ujmou ktorých sa súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí zaoberal, pričom citácie z ich výpovedí sú pre odôvodnenie priznanej náhrady nemajetkovej ujmy nepostačujúce a nezodpovedajú §157 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ mal v ďalšom konaní odôvodniť, a rozčleniť návrh tak, aby bolo jednoznačne zrejmé, v akej výške sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej a)uznesením o vznesení obvinenia, b) uznesením o vzatí do väzby, c) nesprávny úradným postupom.

Navrhovateľ, s odvolaním sa na vyslovený právny názor odvolacieho súdu vo svojom podaní zo dňa 15.01.2015 konštatoval, že pokiaľ je nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia z 01.07.2003, je v tejto súvislosti nepochybne nezákonným aj uznesenie o vzatí do väzby. Preto označenie týchto dvoch úkonov je potrebné považovať za jeden celok, nakoľko nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia Krajským úradom justičnej polície PZ v Nitre zo dňa 01.07.2003 bolo podmienkou uznesenie o vzatí dl väzby, ktorá trvala v podmienkach Ústavu na výkone väzby v Leopoldove 87 dní. Počas tohto času nastali problémy s podávaním liekov, ktoré navrhovateľ berie na vysoký krvný tlak a ktoré obdržal až zhruba po piatich dňoch, výpadok brania liekov mu spôsobil zdravotné problémy. Pri zadržaní bol totiž mylne informovaný, že na políciou ide len na niekoľko hodín. Do väzby sa dostal po 26 ročnej službe v PZ ako bezúhonný človek a musel znášať represiu väzenia, ako aj pobyt s osobami pochádzajúcimi z kriminálne závadného prostredia. V tom čase tu bola jeho 13 ročná dcéra, ktorá v školskom prostredí ťažko znášala rôzne prejavy jej spolužiakov. Preto sa navrhovateľ domnieva, že pokiaľ ide o okolnosti nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia a uznesenia o vzatí do väzby, ktoré tvoria jeden celok, suma 25.000,- eur je primeraným satisfakčným účinkom.

Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup ten spočíva v neprimeranej dĺžke trestného konania, nakoľko prípravné konanie trvalo 5 rokov, kým vyšetrovateľ zistil, že je pravdepodobné, že skutok nespáchali obvinení. Znamená to, že pred vznesením obvinenia nemal vyšetrovateľ potrebné informácie, ktoré odvodňovali čo i len pravdepodobnosť podozrenia spáchania trestného činu. Toto bolo prvým pochybením pri nesprávnom úradnom postupe, v rámci ktorého vznikli ďalšie procesne nie relevantné

úkony, a to keď svedkovia v Maďarskej republike vypovedali pre potreby slovenských orgánov činných v trestnom konaní po poučení podľa maďarského práva bez prítomnosti obhajcu. Samotné trvanie 5 rokov nemožno označiť za primerané dobu, počas tohto času som sa nemohol nikde zamestnať a len asi v súhrne dva roky z piatich sa mi podarilo zohnať prácu pomocného robotníka na stavbe. Až v po 18. januári 2008 som dostal prácu v SBS, dovtedy som na jednotlivých brigádach nárazovo pracoval ako pomocný robotník po 26 ročnej službe v PZ. Za nesprávny úradný postup si teda navrhovateľ uplatňuje nemajetkovú ujmu v čiastke 25.000,- eur. Celkom tak po úprave realizovanej v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Bratislava č.k. 3Co 317/2011-210 navrhovateľ žiada titulom nemajetkovej ujmy priznať sumu 50.000,- eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené, predmetom konania ostalo len posúdenie uplatnenej nemajetkovej ujmy čo do jej právneho dôvodu a výšky, pričom podľa aktuálneho odôvodnenia žaloby uvedeného vo vyjadrení navrhovateľa zo dňa 15.01.2015, ktorým reagoval na obsah odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3Co/317/2011-210, nemajetková ujma v rozsahu 25.00,- eur mala navrhovateľovi vzniknúť v dôsledku vydania uznesenia o vznesení obvinenia a uznesenia o jeho vzatí do väzby a nemajetková ujma vo výške 25.000,- eur nesprávnym úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní. Celkom tak nárok na nemajetkovú ujmu navrhovateľ obmedzil na sumu 50.000,- eur.

Súd doplnil dokazovanie v intenciách dôkaznej aktivity účastníkov konania, opätovne vypočul navrhovateľa, lustráciou prehľadu zamestnaní navrhovateľa prostredníctvom lustrácie v Sociálnej poisťovni, pričom skutkovo a právne ustálil nasledovné:

Služobný pomer navrhovateľa v policajnom zbore skončil dňa 31.12.2002. Od 1.1.2003 bol na výsluhovom dôchodku, jeho príjmom bol výsluhový dôchodok. Trestné stíhanie jeho osoby začalo dňa 1.7.2003 uznesením Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru Nitra zo dňa 01. 07. 2003 ČVS: KÚJP -17/OVVK-2003-SY, teda v čase keď už bol vo výsluhe, pričom sa mu kládol za vinu skutok, ktorého sa mal dopustiť ako policajt pri výkone služby - za trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody, ktorý sa vzťahoval na obdobie od 1.1.2002 do 30.06.2003. Dňa 02.07.2003 bol navrhovateľ vzatý do väzby, ktorá prebehla v Ústave na výkon väzby v Leopoldove a trvala celkom 87 dní. Z väzby bol prepustený dňa 26.09.2003. Navrhovateľov bol s uznesením o vznesení obvinenia oboznámený až počas cesty na výsluch, ktorý prebehol v Nitre. V tom čase užíval 2x denne lieky na vysoký krvný tlak, tieto si na výsluch do Nitry nevzal. V Nitre bol vypočutý dňa 02.07.2003 vo večerných hodinách, následne bolo rozhodnuté o jeho vzatí do cely predbežného zadržania, kde zotrval 3 dni. Dňa 05.07.2003 bol navrhovateľ, spolu s bývalými kolegami predvedený pred súd, ktorý rozhodol o jeho väzobnom stíhaní. Následne dňa 05.07.2003 bol prevezený na výkon väzby do Leopoldova. Tam bol v rámci rutinnej prehliadky lekársky ošetrený, pričom až tam lekárovi oznámil, že pravidelne užíva lieky na vysoký krvný tlak a že tieto lieky potrebuje, lieky mu boli poskytnuté. Počas trvania predbežného zadržania orgány činné v trestnom konaní o svojom zdravotnom stave neoboznámil, neinformoval ich ani o potrebe pravidelného užívania liekov na VKT, jeho stav nevyžadoval urgentné ošetrenie.

Bezprostredne pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia a pred vzatím do väzby navrhovateľ nepracoval. Jeho posledný pracovný pomer pred vzatím do väzby trval od 12.05.2003 do 30.06.2003, jednalo sa o prácu v SBS Kobra, pracovný pomer skončil navrhovateľ z vlastnej iniciatívy. Ďalší pracovný pomer navrhovateľovi vznikol od 11.10.2004 a trval do 31.01.2006 v IPEĽ - BAU s.r.o. Od 1.6.2006 do 16.09.2008 navrhovateľ pracoval v SBS LEV - Security, s.r.o. Od 20.05.2009 do 31.12.2011 v SBS DYNASTY, a.s., od 01.01.2012 až do súčasnosti pracuje v spoločnosti BONUL, s.r.o.

Uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR VII Gv 117/04-114 z 18. 01. 2008, právoplatným dňa 19. 02. 2008 bolo trestné stíhanie proti navrhovateľovi zastavené z dôvodu, že je nepochybné, že skutok nespáchal.

Navrhovateľ od svojho pôvodného návrhu na doplnenie dokazovania označeného v písomnom podaní zo dňa 15.01.2015 výsluchom svojho ošetrujúceho lekára upustil. Žiadne iné návrhy na doplnenie dokazovania súdu vykonať nenavrhol. Odporca takisto návrhy na doplnenie dokazovania súdu nenavrhol.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 121 O.s.p. netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Podľa § 123 O.s.p. Účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Podľa § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.
Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.
Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona (1.7.2004) a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona (1.7.2004).
Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona (1.7.2004) a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi, ktorým je zákon č. 58/1969 Zb.
Podľa § 1 zákona č. 58/1969 Zb. (ďalej len "zákon č. 58/1969 Zb."), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. Tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť.
Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.
Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.
Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má voči štátu ten, na kom bola väzba vykonaná, ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené alebo ak bol spod obžaloby oslobodený.
Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov.
Podľa ustanovenia § 10 zákona č. 58/1969 Zb., ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.
Podľa ustanovenia § 20 zákona č. 58/1969 Zb., pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.
Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.
Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.
Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených

záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.
Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., účinného ku dňu právoplatného skončenia trestného stíhania navrhovateľa (19.02.2008) uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
Podľa článku 17 ods. 2 Ústavy SR, nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.
Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.
Podľa článku 5 ods. 1 a ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom:
a) zákonné uväznenie po odsúdení príslušným súdom;
b) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie osoby preto, že sa nepodrobila rozhodnutiu vydanému súdom podľa zákona, alebo preto, aby sa zaručilo splnenie povinnosti ustanovenej zákonom;
c) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú
d) iné pozbavenie slobody maloletého na základe zákonného rozhodnutia na účely výchovného dohľadu alebo jeho zákonné pozbavenie slobody na účely jeho predvedenia pred príslušný orgán;
e) zákonné držanie osôb, aby sa zabránilo šíreniu nákazlivej choroby, alebo duševne chorých osôb, alkoholikov, narkomanov alebo tulákov;
f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.
Každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie.
Z opätovného výsluchu účastníkov konania súd zistil, že skutkový stav preukázaný v predmetnom konaní medzi nimi sporný nebol, nebol sporný ani samotný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy čo do právneho základu v časti týkajúcej sa nezákonnej väzby, sporný ostal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a za vydanie uznesenia o vznesení obvinenia. Sporná zostala aj výška uplatneného nároku, keď navrhovateľ žiadal priznať sumu celkom vo výške 50.000,- eur, odporca sa javila ako primeraná suma do výšky 5.000,- eur. Odporca v konaní namietal, neprimeranosť navrhovateľom uplatnenej výšky nemajetkovej ujmy, poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo 37/2012, ktoré odkazuje na rozhodnutie ESPĽP vo veci Vinkler/SR, keď ESPĽP priznal sťažovateľovi odškodné za väzbu v trvaní 6 mesiacov nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- eur. S poukazom na uvedené preto primerané nemajetkové odškodnenie za dobu trvania väzby v prípade navrhovateľa (celkom 87 dní) je cca. 4.000,- eur až 5.000,- eur. Odporca má za to, že nemajetkovú ujmu možno navrhovateľovi priznať len za dobu trvania nezákonnej väzby, nie však v súvislosti s uznesením o začatí trestného stíhania a v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, pretože prieťahy v trestnom konaní neboli konštatované Ústavným súdom SR, ani inou príslušnou inštitúciou.
S odkazom na vyššie citovaný § 5 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. v spojení s čl. Podľa článku 5 ods. 1 a ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zrejmé, že navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonnou väzbou, teda v súvislosti s uznesením o vzatí do väzby, ktorá trvala celkom 87 dní. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania súde túto sumu ustálil vo výške 5.000,- eur, a to orientačne aj s odkazom na výšku odškodnenia upravenú v zákone č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodeným násilnými trestnými činmi. Podľa §6 označeného zákona celková suma odškodnenia poskytnutá podľa toho zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy. Výška minimálnej mzdy v rolu 2003, počas ktorého bola na navrhovateľovi nezákonná väzba vykonaná, bola vo výške 201,82 eur. 50 násobok tejto sumy činí sumu 10.091,- eur.
V prejednávanom prípade je nepochybné, že navrhovateľ bol vo väzbe v období od 02. 07. 2003 do 26. 09. 2003, pričom trestné stíhanie skončilo jeho zastavením, pretože skutok nespáchal obvinený navrhovateľ. Za daného stavu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia vznikol navrhovateľovi nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o väzbe, keďže nebolo preukázané, že by si navrhovateľ zavinil väzbu sám svojim konaním, ani nebola splnená podmienka zastavenia trestného stíhania z dôvodu, že by navrhovateľ nebol za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný, že by mu bola udelená milosť alebo že by bol trestný čin amnestovaný.

Suma nemajetkového odškodnenia vo výške 5.000,- eur v súvislosti s nezákonnou väzbou sa súdu javí ako primeraná, so zohľadnením okolností, za ktorých bol navrhovateľ vzatý do väzby. Navrhovateľ bol ku dňu 02.07.2003 viac ako pol roka vo výsluhovom dôchodku, preto samotný fakt, že na neho bola uvalená väzba za trestný čin, ktorého sa mal dopúšťať aj v období, keď bol už vo výsluhe nemá racionálny základ. Navrhovateľ bol takmer tri mesiace odlúčený od najbližšej rodiny, svojej manželky a v tom čase 13 ročnej dcéry, a to najmä počas obdobia letných školských prázdnin, musel sa ako osoba doposiaľ bezúhonná naučiť existovať vo frustrujúcom prostredí väzobnej cely, čo bezpochyby bol značným tlakom na jeho psychiku. Pri stanovení výšky nemajetkového odškodnenia súd vzal do úvahy skutočnosť, že tvrdenie navrhovateľa o zhoršení jeho fyzického zdravia, v súvislosti s výpadkom užívania liekov na vysoký krvný tlak nemal preukázané.
Pokiaľ ide o nárok na nemajetkovú ujmu, ktorá súvisí s vydaním uznesenia o vznesení obvinenia a s nesprávnym úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní počas trestného konania, tu v oboch prípadoch súd dospel k záveru, že navrhovateľ splnenie podmienok na priznanie tejto ujmy, s odkazom na znenie §17 ods. 2 č. 514/2003 Z.z. účinného ku dňu právoplatného skončenia trestného stíhania nepreukázal. V čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia navrhovateľ nebol v pracovnom pomere, tento dobrovoľne ukončil 30.06.2003. Samotné vydanie uznesenia o vznesení obvinenia a nesprávny úradný postup spočívajúci najmä v dĺžke trvania trestného konania /v štádiu prípravného konania trestné konanie trvalo 5 rokov, pričom navrhovateľovi sa kládol za vinu trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody na skutkovom základe, že „v presne nezistenom čase od začiatku roka 2002 do 30.06.2003 v Šahách na hraničnom prechode medzi SR a Maďarskom mal ako pracovník Odboru hraničnej kontroly Šahy žiadať neoprávnene úplatok....“, pričom navrhovateľov služobný pomer skončil už dňa 31.12.2002/, s výnimkou doby trvania väzby, za ktorú mu súdom priznané odškodnenie bolo, nemalo preukázateľne negatívny vplyv na doterajší súkromný život navrhovateľa, jeho spoločenské uplatnenie. Jeho tvrdenie o negatívnych dôsledkov trestného konania na jeho zdravotný stav nepreukázal, tiež v konaní nepreukázal dôvodnosť svojho tvrdenia o nemožnosť zamestnať sa v období trvania trestného konania. Tak ako už bolo vyššie uvedené, z rozpisu evidencie zamestnaní Sociálnej poisťovne je zrejmé, že navrhovateľ začal po výkone väzby pracovať od 11.10.2004 v spoločnosti IPEĽ BAU, s.r.o., ako sám vypovedal, v pozícii pomocného robotníka, čo de facto vylučuje jeho tvrdenie o výraznom zhoršení fyzického zdravia následkom väzby a trestného stíhania, už počas trvanie trestného konania začal pracovať v SBS LEV - Security, s.r.o., a to od 01.02.2006, pričom trestné stíhanie navrhovateľa právoplatne skončilo až dňa 19. 02. 2008. Články v denníku Nový čas zo dňa 20.10.2003, HNonline.sk zo dňa 7.7.2003 a v SME zo dňa 08.07.2003 hovoria len všeobecne o udalosti na hraničnom prechode Šahy - Parabutta, o obvinení 20 osôb, väzobnom stíhaní 14 z nich, meno navrhovateľa a dokonca ani jeho iniciály neboli v žiadnom z označených článkoch uvedené. Osobu navrhovateľa preto nebolo možné v označených článkoch identifikovať. Obsah týchto článkov preto nebol spôsobilý zasiahnuť do osobnostnej sféry navrhovateľa takým spôsobom, z ktorého by sa dal vyvodiť nárok na nemajetkovú satisfakciu.
Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery sa súdu javila ako primeraná nemajetková satisfakcia za nezákonnú väzbu navrhovateľa vo výške 5.000,- eur. Vo zvyšku uplatnenej nemajetkovej ujmy súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol, mal za to, že výška nemajetkovej ujmy požadovaná navrhovateľom v žalobnom návrhu je neprimeraná s poukazom na nepreukázanie následkov, ktoré mu boli nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia, a titulom nesprávneho úradného postupu spôsobené.
O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p.
Navrhovateľ si prostredníctvom právneho zástupcu vyúčtoval trovy právneho zastúpenia, pričom tarifnú hodnotu veci určil vo výške 5.000,- eur podľa § 13 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Právny zástupca navrhovateľa si trovy právneho zastúpenia vyčíslil na sumu 5.554,29 eur.
Navrhovateľovi boli súdom priznané trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 4.438,20 eur.
Trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia súd priznal podľa § 10 ods. 1, §13 ods. 4, §13a, §16 ods. 3 a 4, §17 a §18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nasledovne:
príprava a prevzatie veci - 30. 07. 2009 - 180,93 EUR + rež. paušál 6,95 EUR
návrh na náhradu škody 30.07.2009 - 180,94 EUR + rež. paušál 6,95 EUR
- účasť na pojednávaní 31. 03. 2010 - 180,94 EUR + rež. paušál 7,21,-EUR
-účasť na pojednávaní dňa 16.01.2011 - 180,94 EUR + režijný paušál 7,41 EUR
- účasť na pojednávaní dňa 16.02.2011 - 180,94 EUR + režijný paušál 7,41 EUR
- účasť na pojednávaní dňa 16.04.2011 - 180,94 EUR + režijný paušál 7,41 EUR
- odvolanie 24.05.2011 - 180,94 EUR + režijný paušál 7,41 EUR

- vyjadrenie k odvolaniu odporcu - 180,94 EUR + režijný paušál 7,41 eur
- vyjadrenie 15.01.2015 - 180,94 EUR + režijný paušál 8,39 eur
- účasť na pojednávaní dňa 24.02.2015 180,93 EUR + režijný paušál 8,39 EUR
- účasť na pojednávaní 17.04.2015 180,93 EUR + režijný paušál 8,39 EUR,

čo činí sumu 1.990,34 EUR + RP 83,33 EUR, celkom 2.073,67 EUR.
Cestovné náhrady - pojednávanie 31. 03. 2010 - spotreba podľa TP 6,3 l/100 km x cena PHM 1,250 EUR/l + paušálna náhrada 0,18 EUR/km x vzdialenosť 480 km = 124,20 EUR
- náhrada za stratu času - pojednávanie 31. 03. 2010 - 12,02 x 12 polhodín = 144,24 EUR
- cestovné náhrady - pojednávanie 12. 01. 2011 - spotreba podľa TP 6,3 l/100 km x cena PHM 1,399 EUR/l + paušálna náhrada 0,18 EUR/km x vzdialenosť 480 km = 128,70 EUR
§ 17 ods. 1 - náhrada za stratu času - pojednávanie 12. 01. 2011 - 12,35 x 11 polhodín = 135,85 EUR
cestovné náhrady - pojednávanie 16. 02. 2011 - spotreba podľa TP 6,3 l/100 km x cena PHM 1,425 EUR/l + paušálna náhrada 0,18 EUR/km x vzdialenosť 480 km = 129,49 EUR
§ 17 ods. 1 - náhrada za stratu času - pojednávanie 16. 02. 2011 - 12,35 x 11 polhodín = 135,85 EUR
- cestovné náhrady - pojednávanie 06. 04. 2011 - spotreba podľa TP 6,3 l/100 km x cena PHM 1,465 EUR/l + paušálna náhrada 0,18 EUR/km x vzdialenosť 480 km = 130,70 EUR
- náhrada za stratu času - pojednávanie 06. 04. 2011 - 12,35 x 11 polhodín = 135,85 EUR
- cestovné náhrady - pojednávanie dňa 24.02.2015 spotreba podľa TP 8,3 l/100 km x 1,5 (cena 1 l nafty), t.j. 12,45/100, 0,1245 x 450km činí 56,025 EUR + opotrebovanie MV 84,15 EUR, čo činí 140,175 EUR,
- náhrada za stratu času - pojednávania 24.02.2015 vo výške 139,80 EUR
- cestovné náhrady - pojednávanie dňa 17.04.2015 spotreba podľa TP 8,3 l/100 km x 1,5 (cena 1 l nafty), t.j. 12,45/100, 0,1245 x 450km činí 56,025 EUR + opotrebovanie MV 84,15 EUR, čo činí 140,175 EUR,
Náhrada za stratu času - pojednávanie 17.04.2015 vo výške 139,80 EUR,
to všetko spolu činí sumu 1.624,83,- EUR.
20% DPH zo súčtu sumy 2.073,67 EUR + 1624,83 EUR činí 739,70 EUR.

Spolu súdom priznané trovy právneho zastúpenia činia sumu 4.438,20 eur.
Súd nepriznal právnemu zástupcovi celkom tri ním účtované úkony právnej pomoci, išlo o 2 porady s klientom, ktorých realizáciu súd nemal preukázanú listinným dôkazom, ako aj účtovanú účasť na súdnom pojednávaní konanom dňa 16.01.2015. No uvedené súdne pojednávanie sa právny zástupca navrhovateľa nedostavil pre ním uvádzané horúčkovité ochorenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.
Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Podľa § 205 ods. 2, 3 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.
Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.